

ת"פ 43338/05/16 - פרקליטות מחוז צפון- פלילי נגד נזאר חלייחל

בית משפט השלום בקריית שמונה

ת"פ 43338-05-16 פרקליטות מחוז צפון- פלילי נ'
חלייחל

בפני כבוד השופטת רות שפילברג כהן
בעניין: פרקליטות מחוז צפון- פלילי

המאשימה

נגד

נזאר חלייחל

הנאשם

גזר דין

כתב אישום ורקע

1. הנאשם הודה והורשע, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן שייחס לו **עבירת החזקת נשק** - לפי סעיף 144(א) רישא לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

העבירה בוצעה בכך שביום 8/5/16 החזיק הנאשם בתחומי כפרו עכברה, תת מקלע מאולתר מסוג קרל גוסטב, אשר סוגל לירות כדורים שבכוחם להמית אדם, זאת ללא רשות על פי דין.

ביום 7/11/16 הגיעו הצדדים להסדר טיעון, לפיו כתב האישום תוקן, הנאשם הודה והורשע, והוסכם כי יוגש לגביו תסקיר שרות המבחן, וכי הטיעונים לעונש של הצדדים יושמעו "באופן חופשי".

תסקיר שרות המבחן

2. על פי התסקיר מיום 28/3/17, הנאשם רווק בן 24 שנים, בן למשפחה המונה זוג הורים ושני אחים ואחות, הנאשם תיאר מערכת יחסים תקינה וחמה עם בני משפחתו ומסר כי הוריו מהווים דמויות משמעותיות עבורו. הנאשם סיים 12 לימוד.

עוד עולה מהתסקיר ולפי דיווח מטעם הורי הנאשם, כי בגיל 4 שנים סבל הנאשם מאפילפסיה וטופל תרופתית, ובגיל 8 אובחן כסובל מהפרעות קשב וריכוז וטופל תרופתית עד גיל 14.

במשך השנים עבד הנאשם במוסכים שונים כשכיר וכעצמאי, עבד כשנה בהרכבת גדרות, וכשבועיים לפני מעצרו עבד במפעל לייצור משטחי עץ בחצור הגלילית. כיום, עוזר הנאשם לאביו בגידול עדר הבקר שבבעלות האב, בעוד אביו משמש כמפקח על תנאי שחרורו ממעצר.

שרות המבחן מסר כי הנאשם נעדר עבר פלילי.

בהתייחסו לעבירה - **הנאשם התקשה לקבל אחריות מלאה**. מסר כי מספר ימים לפני שהנשק נתפס, במהלך מפגש עם צעירים מכפר טובא-זנגרייה, החזיק הנאשם את הנשק בנוכחותם של הצעירים מתוך סקרנות, ומספר ימים לאחר מכן נמצא הנשק ברכב של קרוב משפחתו והוא הואשם בהחזקתו. הנאשם הטיל את מעורבותו בביצוע העבירה על גורמים שונים, שלטענתו מנסים לפגוע בו ובבני משפחתו. הנאשם ציין כי טרם מעצרו נהג להסתובב בחברת צעירים "בעייתיים" ובאמצעותם נחשף לנשק, ושיתף כי מאז מעצרו ניתק עימם קשר.

עוד מסר הנאשם כי בכוונתו ללמוד טכנאות שיניים ולעבור להתגורר בחו"ל.

שרות המבחן התרשם מהנאשם כבעל דימוי עצמי נמוך, אשר נגרר אחר דמויות שנתפסות על ידו ככוחניות וחזקות. ציין כי נראה שהנאשם גילה חוסר יציבות תעסוקתית. יחד עם זאת ציין שרות המבחן לזכותו של הנאשם, את היותו נעדר עבר פלילי, בעל יכולות מילוליות וקוגניטיביות תקינות וביטוי לתפקוד נורמטיבי.

עוד התרשם שרות המבחן כי הנאשם הפנים באופן ראשוני את הבעייתיות בהתנהלותו וחווה את הליך המעצר וההליך המשפטי כמרתיעים ומציבי גבול עבורו. בנוסף התרשם שרות המבחן ממשפחתו של הנאשם ככזו שיש ביכולתה להוות מודל סמכותי עבורו, ושיש בכוחם להפחית מהסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק בעתיד.

הנאשם שלל נזקקות טיפולית, ובחוויתו ציין כי למד את הלקח מתוצאות התנהגותו, ומסר כי ביכולתו לפתוח דף חדש בחייו. התרשמות שרות המבחן הייתה כי הנאשם אינו בשל להעמיק בעולמו הפנימי ובנסיבות התנהגותו ועל כן לא בא בהמלצה להעמידו בצו מבחן.

על אף הימנעות מהמלצה טיפולית, המליץ שרות המבחן להימנע מהשמתו של הנאשם מאחורי סורג ובריח. ציין כי מאסר עלול לחשוף את הנאשם לאוכלוסייה עבריינית, וכי הדבר יגביר את הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק בעתיד. שרות המבחן המליץ לפיכך להטיל על הנאשם עונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות ומאסר מותנה.

טיעונים לעונש

ביום 29/3/17 הגישו הצדדים את טיעוניהם לעונש בכתב.

טיעוני ב"כ המאשימה

3. ב"כ המאשימה עמדה על הערכים המוגנים בעבירות הנשק ועל חומרתן של עבירות אלה, פירטה את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה וטענה כי מתחם העונש ההולם הוא בין 2-4 שנות מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה עתרה לגזור את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של מתחם העונש לו טענה, ולהטיל עליו בנוסף מאסר על תנאי מרתיע וקנס.

טיעוני ב"כ הנאשם

4. ב"כ הנאשם, בהסתמך על דברי הנאשם בפני שרות המבחן ולאחר שתוקן כתב האישום, טען כי מלבד החזקת הנשק לזמן קצר, לא לקח הנאשם חלק בהסלקתו ברכב, ששם נמצא הנשק, וציין כי לא נעשה בנשק כל שימוש על ידי הנאשם.

ב"כ הנאשם טען כי נסיבות ביצוע העבירה מלמדות על כך שלא הייתה לנאשם כוונה פלילית וכי התנהגותו היא על גבול הרשלנות ולכן חומרת העבירה נמצאת ברף התחתון של עבירות הנשק.

ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם הוא בין מאסר על תנאי ועד 6 חודשי מאסר שיכולים להיות מרוצים בדרך של עבודות שרות ועונשים נלווים. לאחר שסקר ב"כ הנאשם את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, עתר להשית עליו עונש ברף התחתון של המתחם ולהסתפק בענישה צופה פני עתיד.

עוד טען ב"כ הנאשם על כך שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה לאחר תיקון כתב האישום כך שישקף את הנסיבות האמיתיות לביצוע העבירה, וכי הנאשם הביע חרטה.

הנאשם

5. אמר שהוא מצטער וכי הוא יודע שטעה.

דין והכרעה

6. תיקון 113 לחוק העונשין קובע את העיקרון המנחה בענישה והוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו, ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

בקביעת מתחם העונש, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

מתחם העונש ההולם

7. הערך החברתי המוגן בעבירות הנשק הוא הגנה על שלום הציבור וביטחונו. עבירות הנשק טומנות בחובן סיכון ממשי לפגיעה בחיי אדם, שכן אין לדעת לאילו ידיים יגיעו כלי נשק המועברים מיד ליד בלי פיקוח ואין לדעת מה השימוש שייעשה בהם. ישנו קשר ישיר בין נשק בלתי חוקי לבין עבירות פליליות שעניינן אלימות, רכוש, ואף עבירות נגד בטחון המדינה, זהו קשר מובנה וברור מאליה, השולל תסריט תמים ובלתי פלילי להתנהגות של החזקה לא חוקית בנשק.

עבירות חמורות ונפוצות בתחומי הרכוש והאלימות, עלולות, אם מבצעה יתחמשו למעשיהם בנשק חם, לגרום לתוצאות חמורות אלפי מונים ואף לאבידות בנפש.

בית המשפט, בקבעו את חומרת עבירת הנשק הנדונה בפניו, ייתן את דעתו לסוג הנשק או התחמושת, לכמות, לתכלית ולמטרה שלשמה הוחזק אותו נשק ולמוחשיות הסכנה הקיימת שמא יעשה באותו נשק שימוש.

קיים מגוון רחב של עבירות החזקת נשק, החמורות בהן הן אלה אשר נועדו לעבירות אלימות חמורות או שנועדו לפגוע בביטחון המדינה, אחרות, חמורות פחות, עניינן להחזקה לא חוקית בנשק למה שמוגדר כהגנה עצמית, ובתחתית מדרג החומרה ניצבות אותן עבירות נשק שמבצעה החזיקו בעבר רשיון לנשק, אך לא חדשו את הרשיון כדין, לעיתים בשל רשלנות בלבד.

החזקת נשק שלא כדין מאופיינות בחומרה בשל נזק פוטנציאלי אשר עלול להיגרם בשל שימוש פלילי או רשלני בנשק בלתי חוקי.

ראו את הדברים שנאמרו בע"פ 7502/12 בסאם כוויס נגד מדינת ישראל (25.06.13):

"כפי שנפסק, לא אחת, עבירות בנשק לסוגיהן מגלמות בתוכן סיכון ממשי לשלום הציבור ולבטחונו, שכן לא ניתן לדעת להיכן יתגלגלו כלי הנשק המוחזקים שלא כדין, ואיזה שימוש יעשה בהם בעתיד."

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

8. כתב האישום המתוקן בו הורשע הנאשם במסגרת הסדר טיעון נוסח בלשון לאקונית ביותר. תיקונו של כתב האישום במסגרת הסדר הטיעון נעשה תוך השמטתם של פרטים, אשר נכללו בכתב האישום המקורי, ונמחקו בהסכמה. כל שצוין בכתב האישום המתוקן הנו כי הנאשם החזיק באותו תת מקלע מאולתר מסוג קרל גוסטב, ביום 8/5/16, בכפר עכברה.

מקום ספציפי בו הוחזק הנשק האמור, הדרך בה הגיע הנשק אל הנאשם, המועד שממנו והלאה החזיק הנאשם בנשק או מטרת החזקתו - פרטים אלה כולם, ואף נסיבות אחרות רלוונטיות, נותרו בלתי ידועים.

יחד עם זאת, ניתן ללמוד לגבי נסיבות מסוימות, גם בדרך של מסקנה מהיעדר פירוש. כך לדוגמה, ברור כי אין עניין לנו כאן במי שהחזיק בעבר רשיון נשק ולא חידשו, ואף ברור כי הנאשם לא היה נתון בסכנת חיים כלשהי, שהשתיתה טענה של הגנה עצמית באמצעות אותו תת מקלע שהחזיק.

כפי שפורט לעיל, הנאשם, בדבריו לשרות המבחן, רמז כי "גורמים שליליים" שעמם היה בקשר לתקופה קצרה, הם העומדים מאחורי הסתבכותו ואולי אף בהפללתו במתכוון, בכך שהנשק האמור "מצא דרכו" אליו באופן לא ברור. טענותיו אלה של הנאשם באשר לנסיבות ביצועה של העבירה הן טענות עובדתיות מחוץ לכתב האישום, אשר אין להסתמך עליהן לצורך קביעת העונש. יתרה מכך, נראה כי יש בדברים משום מזעור קבלת האחריות והרחקה עצמית מהעבירה שבה הנאשם הודה, וכך ראה זאת גם שרות המבחן.

תיקון 113 לחוק העונשין הציע שורת מדדים לבחינת נסיבות ביצועה של עבירה, בהן הנזק שנגרם מהעבירה או זה שיכול היה להיגרם, מידת האשם של הנאשם בעבירה לעומת אחרים, היקף התכנון שבביצוע העבירה ורמת התחכום של ביצועה ועוד כהנה מדדים, אשר במקרה זה קשה להפעילם בשל היעדר פירוש בכתב האישום.

זולת ההערכה הברורה כי להחזקת נשק בלתי חוקי ישנו נזק פוטנציאלי מובנה, ומלבד ההקשר הברור בין נשק בלתי חוקי לאלימות ולעבירות פליליות נלוות - אין בפנינו כל נסיבה נוספת שפורטה.

היעדרו של כל פירוש בכתב האישום לגבי נסיבות ביצועה של העבירה, פועל לטובתו של הנאשם, שכן במקום של חוסר בהירות או ספק, יש להניח, על פי כללי המשפט הפלילי, את ההנחה המטיבה עם הנאשם.

מדיניות הענישה

9. עבירות נשק מכתובות ככלל עונשי מאסר בפועל, אשר ירוצו **שלא בעבודות שרות**.

עיון בפסיקה לגבי עבירות נשק, גם עבירות שעניינן החזקת נשק בלבד, מביא למסקנה כי ההליכים מסתיימים בדרך כלל בעונשי מאסר בפועל, גם לגבי נאשמים נעדרים עבר פלילי, וכי תוצאות אחרות הן בבחינת חריג.

יחד עם זאת, קיים גם מיעוט של גזרי דין בהם נגזרים עונשי מאסר בעבודות שרות, ואתייחס אל חלקם. אציין כבר עכשיו כי מסקנתי היא שהמקרה נשוא עניינו שייך אל הכלל, המחייב עונש של מאסר בפועל, ולא אל היוצאים מהכלל, המאפשרים ענישה מתונה יותר.

א. בע"פ 4945/13 מ"י נ' **עבד אלכרים סלימאן** (מיום 19/1/14) דן בית המשפט העליון

בערעורה של המדינה לגבי קולת העונש שגזר בית המשפט המחוזי, ושכלל שישה חודשי מאסר בעבודות שרות. שם דובר בנאשם נעדר עבר פלילי, אשר הורשע ברכישתו ונשיאתו של תת מקלע מסוג קרל גוסטב. עוד דובר שם על כך שהנאשם פעל מתוך כוונות של הגנה עצמית על רקע איום שחש על שלומו.

בית המשפט העליון קיבל את הערעור, במובן שבו קבע כי מתחם הענישה שקבע בית המשפט המחוזי הנו נמוך:

"לטעמי, מתחם העונש שקבע בית המשפט המחוזי לעבירות שבהן הורשע המשיב - מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות ועד 20 חודשי מאסר בפועל - הוא מקל יתר על המידה, כטענת המערערת, ועל-כן טעון התערבות. אף שגזר-הדין מנומק, יסודי ורהוט, מדובר במתחם מקל ביותר - מקל מדי בעינינו. כפי שבית המשפט עצמו ציין, עבירות המבוצעות בנשק - לרבות רכישה, החזקה ונשיאת נשק - טומנות בחובן פוטנציאל סיכון הרסני לפגיעה בשלום הציבור וביטחונו. החשש הוא כי נשק המוחזק שלא כדין ישמש לפעילות עבריינית העלולה להביא לפגיעה ואף לקיפוח חייהם של אזרחים תמימים. אכן, "התגלגלותם" של כלי נשק מיד ליד ללא פיקוח עלול להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פליליים ועוינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של כלי נשק אלה ולאילו תוצאות הרסניות יובילו. ודוק: הסיכון שנשקף לשלום הציבור צריך להילקח בחשבון על-ידי כל מי שמחזיק בידו נשק שלא כדין - גם אם אינו מחזיק בו למטרת ביצוע של עבירות אחרות. עצם החזקת נשק בעל פוטנציאל קטילה מבלי שיש עליו ועל בעליו פיקוח מוסדר של הרשויות טומן בחובו סיכון, באשר המחזיק בו נתון תמיד לחשש שיתפתה לעשות בו שימוש, ולו ברגעי לחץ ופחד (ראו: ע"פ 3300/06 אבו סנינה נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 6 (10.8.2006), להלן: עניין אבו סנינה). יתר על כן, במעשיו של המשיב יש משום יסוד של נטילת החוק לידיים תחת הותרת דבר האיומים על חיו לטיפול הגורם המוסמך לכך - משטרת ישראל. זאת, כשאין בידו לדעת כיצד עלולה פרשת האיומים להסתיים אלמלא נתפס הנשק על-ידי המשטרה. התנהלות זו יש בה גם היבט של פגיעה בסדר החברתי, מעבר לעצם יצירת הסיכון לשלום הציבור."

יצוין כי בסופו של דבר, למרות הדברים שנאמרו לגבי מתחם הענישה, לא התערב בית המשפט העליון בעונש שנגזר, והותירו על כנו, בנימוקים שעניינם סטייה לקולא ממתחם הענישה לצרכי שיקום.

יודגש עוד כי באותו עניין הורשע הנאשם בעבירות חמורות שעניינן נשיאה ורכישה, המצויות בסמכותו של ביהמ"ש המחוזי, לעומת ענייננו שעוסק בעבירת החזקת נשק שנדונה בבית משפט השלום, ואולם דברי בית המשפט העליון התייחסו, כמפורט לעיל, גם לעבירת החזקת נשק בלבד. סבורני כי עולה מפסק הדין במפורש עמדת בית המשפט העליון

ב. בעפ"ג (י-ם) 18257-03-16 מ"י נ' נסים טוויל (מיום 6/12/16) נדון ערעורה של המדינה על גזר הדין בו נגזר על הנאשם, בבית משפט השלום, עונש של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות. הרכב הערעורים דחה את הערעור ברוב דעות, וכנגד דעת מיעוט מחמירה, שהמליצה להחמיר בעונש. באותו עניין דובר בנאשם נעדר עבר פלילי, שהחזיק באקדח ובתחמושת ללא רשיון. בית המשפט המחוזי פסק כי ככלל יש אמנם לגזור מאסרים בפועל על עברייני נשק ואולם באותו

מקרה ניתן משקל מרכזי לקולא לעניין אי הבהירות שנותרת באשר לנסיבות ביצועה של העבירה. באותו מקרה, השמיע הנאשם לאורך כל ההליך טענה לפיה הוא מצא את אותו אקדח והתכוון להפקידו אצל הרשויות. נקבע כי טענה זו מעוררת, באותו מקרה ספציפי, ספק לטובתו של הנאשם:

"סבורני, כי בכל הנוגע לנסיבות ביצוע העבירה, נפלה אי-בהירות בהליך המשפטי בבית-משפט קמא, אשר, כאמור, יש בה כדי להטות את הכף לעבר דחיית הערעור. משנוסח כתב-האישום באופן לקוני אשר ייחס למשיב את החזקת האקדח, ללא התייחסות כלשהי לנסיבות ביצוע העבירה, ומשהודה המשיב בתשובתו לאישום בעצם ההחזקה וכרך את תשובתו במתן הסבר אודות נסיבות ביצוע העבירה, ללא כל הסתייגות, אותה עת, מטעם ב"כ המערערת - מתעורר ספק אם יש מקום לזקוף לחובתו של המשיב את העובדה שלא השמיע ראיות בפרשת גזר-הדין אודות נסיבות ביצוע העבירה"

ג. בעפ"ג (חיפה) 50950-05-15 מ"י נ' אדהם חלבי (מיום 16/7/15) הוחמר עונשו של המשיב, על פי ערעורה של המדינה, **לשמונה חודשי מאסר בפועל**, תחת שישה חודשי עבודות שרות שנגזרו בבית משפט השלום. באותו עניין, החזיק אותו משיב באקדח שמספר הרישוי שלו שוייף, ובתחמושת תואמת. אותו משיב ביצע אף עבירות נלוות של החזקת סכין והפרעה לשוטרים בחיפוש.

נימוקי בית המשפט המחוזי, לקבלת ערעורה של המדינה ולהחמרה בעונש, התייחסו לנסיבות ביצועה של העבירה שם, ובכלל זה לאופן הסתרתו של האקדח ולהתנהגותו של המשיב כלפי שוטרים, שהוגדרה כהתנהגות "משולחת רסן". צוין כי למרות נסיבות חיוניות ותסקיר חיובי, אין הצדקה לסטות ממדיניות ענישה המחייבת מאסרי פועל לעברייני נשק.

ד. בעפ"ג (מרכז) 41929-07-16 מ"י נ' **מחמד מטר** (מיום 24/1/17) התקבל ערעורה של המדינה ועונש של שישה חודשי מאסר בעבודות שרות הועמד על תשעה חודשי מאסר בפועל.

באותו עניין דובר בהחזקת נשק על רקע סכסוכים שהיו לאחיו של אותו משיב, אדם נורמטיבי, והדבר צוין בכתב האישום.

בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם הענישה שנקבע בבית המשפט קמא, שהחל בעבודות שרות, לא משקף נכונה את מדיניות הענישה, וכי מתחם הענישה הנכון מתחיל במאסר בפועל.

ה. בעפ"ג (חיפה) 30827-01-14 **אבו דבי נ' מ"י** (מיום 3/4/14) התקבל ערעורו של המערער, שהורשע בבית משפט השלום בהחזקת אקדח ותחמושת, ונשפט למאסר בפועל למשך 10 חודשים. בית המשפט המחוזי העדיף לגבי הנאשם, גבר נשוי עם עבר פלילי קל מעבר הרחוק, את מסלול השיקום, והעמיד את עונשו על מאסר של שישה חודשים בעבודות שרות יחד עם צו

מבחן וענישה נלווית.

1. בת"פ (כפ"ס) 29898-02-14 מ"י נ' אבו ג'אבר (מיום 13/11/14), נגזרו 3 חודשי מאסר בפועל על נאשם בשנות החמישים לחייו, נכה וחולני, שלא ביצע עבירות במשך שבע שנים עובד לעבירת הנשק בה הורשע, שעניינה החזקת תת מקלע "קארל גוסטב". נקבע כי מתחם הענישה מתחיל בעונשי מאסר בפועל מ-8 ועד 18 חודשי מאסר, ואולם בית המשפט החליט לחרוג לקולא ממתחם הענישה משיקולי שיקום וצדק. בסופו של דבר, משנמצא שאותו נאשם לא מסוגל, בשל חוליו, לבצע עבודות שרות, נגזר, כאמור לעיל, עונש של מאסר קצר בפועל. ערעור שהוגש על העונש לבית המשפט המחוזי נדחה.

10. ניתן לסכם ולומר כי עבירות החזקת נשק מכתובות עונשי מאסר בפועל, וכי טווח המתחם תלוי בנסיבות ביצועה של העבירה.

במקרה זה נותרו נסיבותיה של עבירת החזקת הנשק בלתי מפורטות, ולכך יש משקל לגבי רוחב המתחם, ואולם אין באי פירוט הנסיבות להשפיע השפעה כה מכרעת על מתחם הענישה, עד כדי העמדתו של הגבול התחתון של מתחם הענישה על עונש שאינו מאסר בפועל ממש.

לא מצאתי במקרה זה הצדקה להקלה בשלב קביעת המתחם העונשי, עד כדי חריגה מהכלל הברור שהוכתב על ידי בית המשפט העליון, ולפיו עברייני נשק, המחזיקים בנשק ללא רשיון, יישפטו לעונשי מאסר בפועל.

מדובר בהחזקתו של תת מקלע קטלני, ללא כל נסיבה מיוחדת לחומרה, ואולם גם מבלי שיש נסיבה המסבירה לקולא את ההתנהגות.

יש לתת ביטוי ברור לתפיסה לפיה עבירות נשק הנן רעה חולה, וכי מדובר בתופעה עבריינית נפוצה המסכנת את הציבור סכנה ממשית.

אני קובעת לפיכך כי מתחם הענישה בעניינו של הנאשם ובנסיבות ביצוע העבירה נע בין שבעה חודשי מאסר לריצוי בפועל ממש ועד 20 חודשי מאסר.

שאלת הסטייה ממתחם הענישה.

11. לא מצאתי בעניינו של הנאשם הצדקה לחרוג ממתחם הענישה.

אף על פי ששרות המבחן המליץ להימנע מהטלת עונש מאסר, הרי שהמלצה זו לא לוותה בכל הליך שיקומי או טיפולי שנשקל ונמצא הולם. נאמר שהנאשם אינו בשל להסתכלות פנימית, לא מעוניין בטיפול, ולכן טיפול כלל לא הומלץ.

שרות המבחן מצא קשיים אצל הנאשם בקבלת אחריות, וכפי שצינתי לעיל, רואה אף אני את דבריו בפני שרות

המבחן, לגבי האפשרות שמאן דהו ניסה להפלילו בהסתרת הנשק אצלו, כהתנערות מאחריות.

המלצת שרות המבחן להימנע מהטלת מאסר בפועל נומקה בכך שחשיפתו של הנאשם לאוכלוסיה עבריינית עלולה לפגוע בדימויו העצמי ולהגביר סיכון עתידי. אין בנימוקים אלה את אותה הצדקה שנקבעה על פי חוק לסטות ממתחם עונשי, ואין בדברים משום הצגת מסלול שיקום איתן, אשר כרוך לשם הצלחתו בהימנעות מהטלת עונש מאסר.

עונשו של הנאשם יגזר איפוא בגדרי המתחם שנקבע.

גזירת עונשו של הנאשם

12. בגזירת עונשו של הנאשם, יתחשב בית המשפט בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, מתוך רשימה המפורטת בסעיף 40א לחוק העונשין, ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם שנקבע לעיל.

הנאשם שבפני הנו צעיר נעדר עבר פלילי שזו הסתבכותו הראשונה.

הנאשם נמצא על ידי שרות המבחן כמי שלא הוכיח יציבות והתמדה במסגרות תעסוקה ושגרה, ואולם משפחתו הותירה רושם תומך ומציב גבולות.

המעצר וההסתבכות הפלילית תוארו על ידי שרות המבחן כתהליכים מציבי גבולות, ונכללה בתסקיר ההתרשמות כי הם הביאו את הנאשם להסתכלות ראשונית לגבי הבעייתיות שבהתנהלותו.

הנאשם ביטא כוונות לעזוב את הארץ, ללמוד ולעסוק בעתיד בטכנאות שיניים.

למרות שמטבע הדברים, מאסר בפועל יגרום לנאשם נזק, לא מצאתי בתסקיר התייחסות לתוצאות חריגות שייגרמו לנאשם מהטלת מאסר.

גילו הצעיר של הנאשם, הודאתו והחסכון בזמן שיפוטי, קבלת האחריות מצדו, למרות שמדובר באחריות מסוייגת ולאקונית, והיעדרו של עבר פלילי - כל אלה מכתיבים הטלת עונש בתחתיתו של מתחם הענישה.

סוף דבר

13. נוכח כל האמור לעיל, אני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלקמן:

א. מאסר בפועל למשך שבעה חודשים בניכוי ימי מעצרו מיום 8.5.16 ועד יום 15.6.16.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 5 חודשים והתנאי הוא כי במשך 3 שנים החל מיום שחרורו, לא יעבור כל עבירת נשק.

ג. קנס בסך 2,000 ש"ח או שמונה ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב - 4 שיעורים חודשיים שווים ורצופים, תשלום ראשון עד יום 1.1.18 ובכל 1 לחודש שלאחריו עד התשלום המלא בפועל.

אי תשלום אחד מהשיעורים, יעמיד את היתרה לפירעון מיידי.

ניתן היום, ח' אייר, 04 מאי 2017, במעמד הנוכחים.